

גוזל אביו ואמו וואמר אין פשע
חבר הוא לאיש משחית. ופרקשו
בעלי המשנה, אין אביו אלא
הקדוש ברוך הוא, ואין אמו אלא
בנשת ישראל. והפבוד שלה,
אבא, חכמה, שכוללת עשר
spirot ממטה שלו למעלה,
ושינויים הם כסא ספסל תחתייך
לכבודך.

ובכן פקנו, שיהיה קטען מכבר את
הגדול של מעלה ממנה. אב הוא
חכמה, הלא אב אחד לכלהנו,
להיות משפט פחתייך, ואפתה פתר
עליזון על ראשו. ואין عليك פתר,
את האב, שהיא תחפיו, להיות
את האב, כסא תחפיו.

ויאמר הוא בכל מס' עד
שלשים ושנים, יהי בן, יהיו בן.
והיא עשתה מאמרו מיד. ומשום
שעשתה מאמרו וצוויתו בלי עפוב
כל בלבך شبילים שביהם נברא
כל מעשה בראשית, נקראת
כבוד, (זהלים בט) וביהיכלו כלו
אומר כבוד. (חווקאל) ברוך כבוד
ה' מפקומו. איה מקום כבודו
להעריצו.

ותרגום כבוד אביו - יקרה
האבוי. וזה (זהלים ט) תורה ה'
תמיימה, עליה נאמר (משלו) יקרה
היא מפניות.

וישראל שגראו בנים, בכל בן
ובת, מצד של תפארת ומילכות,
שם בן ובת, הפבוד של אביו
ואמו לעשות את הצווית שלו,
והצווית שלו אותן מצות עשה.
והרי פרשוה בעלי המשנה, יש
מצווה ועושה. ומשום לכך הוא
נעשה ונשמע. וזהו כבוד אב
ואם, שמצוותם את בנו שיעשה כן,
והוא עושה מיד בלי עפיק כלל.
ועלת על הכל, אני רוצה
להשפט בכל כבודך, למקן את המdot של אבא ואמא לך כבודך.
ואפתה מסדר אותו ואת כל ראשי היישבות מעלה ומטה, ומחנות הפלאכים העליזניים והתחותניים,

דאבא וامي דבשמי, דאוקמה עלייך, (משלו כה) גוזל
אביו ואמו וואמר אין פשע חבר הוא לאיש משחית.
ואוקמה מاري מתניתין, אין אביו, אלא קדשא בריך
הוא. ואין אמו, אלא בנשת ישראל. ויקרא דילך אבא,
חכמה, דבליל עשר ספרות מפתח דיליה לעילא,
ומרווייהו איינון פורסיא ספסל תחותך ליijkרכ.

והבי פקינו, למהוי קטען מבבד לגודול דלעילא מניה.
אבא, והוא חכמה, הלא אב אחד לכלהנו, למהוי
משמש תחותך, ואנת פתר עלייזון על רישיה. ולית בתר
עליך, ולית אלה אחרת. ואימא, לשמשא לאבא. דายהו
תחותה למהוי כסא תחותה.

ויאמר איהו, בכל מס' עד תלתין ותרין, יהי בן, ויהי
בן. ואיהי, עבידת מאמרי מיד. ובגין דעבידת
מאמרי וצוויה בלא עפובא כלל, בלבד שביבין דבחון
אתפרי כל עובדא דבראשית, אתקריאת כבוד, (זהלים ט)
וביהיכלו כלו אומר כבוד. (יחזקאל ג) ברוך כבוד יי'

ממקוםו. איה מקום כבודו להעריצו.

وترגום כבוד אביו, יקרה דאבוי. ודא (זהלים ט) תורה
יי' תמיימה, עליה אחותר (משלו ג) יקרה היא
מפניות.

וישראל דאתקריאו בנים, בכל בן ובת, מסטרא
דחיפרות ומלכות. דאיינון בן ובת, יקרה דאביו
ואמו, למעבד צוויה, וצוויתו דיליה, איינון פקידין דעשה.
והא אוקמה מاري מתניתין, יש מצואה ועושה. ובגין לכך
אייה נעשה ונשמע. והאי איהו כבוד דאבא ואימה,
דייצה לבירה דיעבד הכי ואיה עביד מיד, בלא עפובא
כלל.

וعلת על הכל, أنا בעי לאשתקדלא ביijkרכ, למקן מדות
דאבא ואימה, ליijkרכ. תהא בעורי לסדרא כלל
כךך יאות. ואנת מסדר לוי, וכל מاري מתייבתאן עילא
להשפט בכל כבודך, למקן את המdot של אבא ואמא לך כבודך.
ואפתה מסדר אותו ואת כל ראשי היישבות מעלה ומטה, ומחנות הפלאחים העליזניים והתחותניים,